

J.nr. 61-2371 SFS/HSL/bam

D U P L I K

Til

Københavns Byret.

I afd. A's sag nr. A 378/96:

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K.

Udover det i svarskriftet indeholdte, som fastholdes, giver det i replikken anførte mig anledning til at fremkomme med følgende bemærkninger:

Sagsøgeren glemmer i sine generelle økonomiske betragtninger at tage hensyn til den udpumpning af likviditet, som ophævelsen af arbejdsgiverafgifterne var udtryk for.

Det må lægges til grund, at sagsøgeren alene søger tilbagebetaling af ambi vedrørende salget af videogrammer (videobånd og videoplader). Da dette salg har udgjort ca. 69% af sagsøgerens ambi-pligtige omsætning i ambi-perioden, betyder det, at sagsøgeren maksimalt kan opnå tilbagebetaling af den tilsvarende forholdsvise andel af den samlede ambi, som er indbetalt med fradrag af den negative ambi og de sparede arbejdsgiverafgifter, som vedrører salget af videogrammer. Dog kan tilbagebetalingen under ingen omstændigheder overstige den indbetalte ambi på kr. 90.051,-.

Sagsøgeren opfordres til at oplyse og dokumentere, hvor stor en del af den negative ambi og de sparede arbejdsgiverafgifter, der kan henføres til salget af videogrammer.

Sagsøgeren hævder i replikken uden nærmere dokumentation herfor, at der fra (og med?) 1989 er solgt dansk fremstillede videobånd. Såfremt sagsøgeren vil fastholde dette postulat, opfordres sagsøgeren til at oplyse, hvorpå det støttes herunder så vidt muligt, hvem de danske producenter var og hvor stor markedsandel de danske kassetter hævdes at have haft i ambi-perioden. I den forbindelse opfordres sagsøgeren til også at oplyse, om de udlejede kassetter også hævdes at være helt eller delvis dansk producerede fra (og med ?) 1989, samt hvor stor en andel de dansk producerede kassetter i givet fald hævdes at have haft.

Det bestrides, at sagsøgeren skulle have fortsat sine priser ud fra en forventning om, at ambi kun ville være en midlertidig afgift. At dette skulle være tilfældet, er udokumenteret og har formodningen imod sig.

Ex tuto gøres det gældende, at såfremt det måtte lægges til grund, at sagsøgeren har holdt ambi ude af sine priser, så vil sagsøgeren have opnået dækning for ambi-udgiften ved meromsætning som følge af den herved opståede konkurrencefordel i forhold til konkurrenter, der indregnede ambi i deres priser.

Vedrørende sagsøgerens dækningsbidrag på videogrammer bemærkes, at de udsving, som kan konstateres ved sammenligning af regnskaberne for perioden 1987-91, ikke giver belæg for at udlede noget nærmere om, hvorvidt ambi har indgået i sagsøgerens priser.

Sagsøgte har lånt sagsøgers kataloger for perioden 1988 til 1992 (inkl.) og fremlægger uddrag heraf som henholdsvis bilagene J-M. Sagsøger opfordres til at fremlægge de prislister mv., som indeholder sagsøgers udsalgspris for 1987.

Endvidere opfordres sagsøger på ny til at oplyse, hvornår katalogerne for perioden 1988-1991 (inkl.) er trykt.

Om sagsøgerens priser bemærkes i øvrigt, at antallet af varenumre, udskiftningerne i varesortimentet og valutakursændringer m.v. gør det umuligt på grundlag af prissammenligninger at sige noget meningsfyldt om, hvorvidt ambi har indgået i sagsøgerens priser.

Sagsøgeren opfordres til at fremlægge den bebudede dokumentation for, at sagsøgeren før og efter indførelsen af ambi betalte sine medarbejdere fuld løn under barsel uden refusion fra det offentlige.

Til sagsøgers opfordring i replikken side 5, 5. afsnit om at fremlægge dokumentation for, at det offentlige har udbetalt sygedagpenge bemærkes, at sagsøgte ikke har stået for udbetaling heraf og derfor ikke råder over disse oplysninger.

Vedrørende sagsøgers opfordring i replikken side 3, 2. afsnit og side 4, 6 afsnit kan sagsøgte i det hele henholde sig til det i svarskriftet anførte herom.

Til sagsøgerens begæring om forelæggelse af præjudicielle spørgsmål for EF-Domstolen bemærkes, at adgangen til at forelægge præjudicielle spørgsmål efter EF-Traktatens artikel 177 er udtryk for et samarbejde mellem de nationale domstole og EF-

Domstolen. Forelæggelse er ikke et retsmiddel for borgerne, men forudsætter at den nationale domstol ex officio finder, at en forelæggelse er nødvendig for sagens afgørelse.

Om samtlige de af sagsøgeren foreslåede spørgsmål gælder, at en forelæggelse vil være åbenbart overflødig og derfor ikke bør finde sted.

De foreslåede spørgsmål 1, 2 og 4 bygger således på åbenbart urigtige forudsætninger om indholdet af sagsøgtes anbringender.

Det gøres således ikke gældende fra sagsøgtes side,

at ambi skal anses for overvæltet på næste omsætningsled, selv om det er i strid med de faktiske forhold,

at ambi skal anses for overvæltet på næste omsætningsled, "uden at det først konstateres som faktum", eller

at ambi skal anses for overvæltet, såfremt den skadelidte kunne have overvæltet afgiften på næste omsætningsled.

Det foreslåede spørgsmål 3 bygger på en åbenbart urigtig forudsætning om indholdet af dansk ret. Det er således forkert, at der ved ambi-loven eller anden lovgivning skulle være pålagt virksomhederne en forpligtelse til at opkræve ambi i næste omsætningsled.

D O K U M E N T E R,

som påberåbes:

Bilag J: Uddrag af hovedkatalog 1988.

Bilag K: Uddrag af hovedkatalog 1989.

Bilag L: Uddrag af hovedkatalog 1990-1991.

Bilag M: Uddrag af hovedkatalog 1992.

København, den 5. februar 1997
Kammeradvokaten

v/

Heidi Sch"tt Larsen